

HATÁR GYŐZŐ A glória

Nem isteni megvilágosulás sugallatára mondom, ami itt következik; és de még csak azt sem állíthatom, hogy kihallgattam ama kis ország maroknyi kisebbségének titkos belső monológját, amely már-már arról is letehet, hogy ilyen és hasonló, eleve kicsorbult, haszontalan gondolatoknál időzön: *cui bono? Minek?*

A néhai „szovjet béketábor” országaiban az az energia, amit az *érintettek* arra pazarolnak, hogy *érintettségüket* eltussolják/eltüntessék, elegendő volna egy-egy ország közvilágítása évi áramszükségletének ellátására. A „szovjet béketábor” elpukkanása után másfél évtizeddel az *érintettek* az eltagadott Közös Bűn esthajnalfényében sűtkéreznek. Hogy embertársainak ártott/nem ártott, hogy gyűlöletes vagy bocsánatos besúgó volt, ma már teljesen mindegy. Ám a tény, hogy *az volt* – valóságos glória:

azontúl akárhová megy, akármit mond vagy tesz, az a glória ott lebeg a feje fölött;

e glórióla az *átvilágítottság* érzetét kelti, s jogilag több, mint a parlamenti képviselő mentelmi joga; oly glória, amelynek a személyes jövedelem, a közlés és az érvényesülés tőzsdéjén magas árfolyama van és a médiában vastag bankbetétre váltható. Az *érintettség glóriája* („HA MAGAM NEM IS VOLTAM AZ, CSALÁDOMBAN AKADT JELES BESÚGÓ”) magas kamatra, jól befektethető.

E glóriólák országos elszaporodásának meglehet a visszahatása. Mert mire bátoríthat fel e büntetlenség mindenkit, ha nem arra, hogy ha és amennyiben, bárhol az érintett országokban a liberális demokrácia a *Genius Loci* szokásos szemfényvesztő népnemzeti trükkjeinek

valamelyikével Délibábos Diktatúrára vedlik, a jó nép rögtönrögvest tömegestül beáll a diktatúra zsoldjába, harsogja ideológiájának szólamait, vastapssal fogadja a képernyőn megjelenő Vezérét, és milliószámra minden aljas-pizskos munkát vállal. Immáron tudhatja: ha a diktatúra megbukik, semmi baja nem lesz

„a közös bűn nem bűn”

a hajszála meg nem görbül; viselt dolgai gondosan eltussolva/elhallgatva, terhelő dossziéi szecskává aprítva- és elégetve

sőtön-sőt, ha másfél évtized után – akár átvilágításnál, akár önként jelentkezésnél – netán kiderül róla, hogy neki is Ugyanaz az Országos Vaj van a fején: hát mint a főnyeremény – a glória is megjelenik a feje fölött. A notorietásból nemeslelkűség lesz, a félrelépések-ből bölcs előrelátás. Amit tett, azt mint önfeláldozó családapa, nejeért/gyermekéikért tette. Besepri megírandó Apológiájára az előleget, eladja a filmjogot, titk

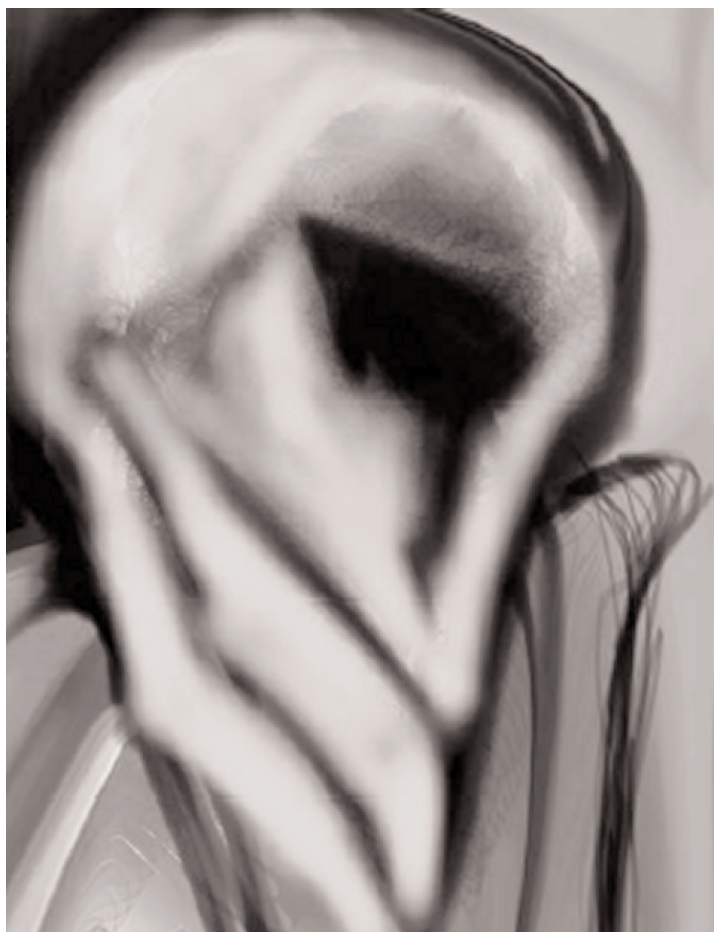
kárt fogad, hogy megszervezze külföldi előadókörútját: az országos glóriólák tömkelege bevilágítja az országot és *da capo al fine*: kezdődik a kutyakomédia előről.

Végezetre az is bekövetkezik – az értékrend megfordítása. A hajthatatlanból, az egyenesgerincűből, a tisztességesebből lesz a balek, a hólyag, a hopponmaradt, a bambamálé, a szájtáti, a hülye

az együttműködőből, a csúszómászó meghunyászkodóból, a stréber törtetőből lesz a sarkonforgó, a gyorseszű, a népi mókamester, az ennivelő zshivány, a

keljfeljancsi, a minden hájjal megkent mesehős, a jól lappangó hazafi, a nejeért/gyermekéikért önfeláldozó családapa – Nemes és Nemzetes Tiborcunk jól elsáncolva, a *szekértábor* legközepén.

Hja: szemesnek áll a világ – vaknak az alamizsna.



Ovidiu Petca: Furcsa üzenet